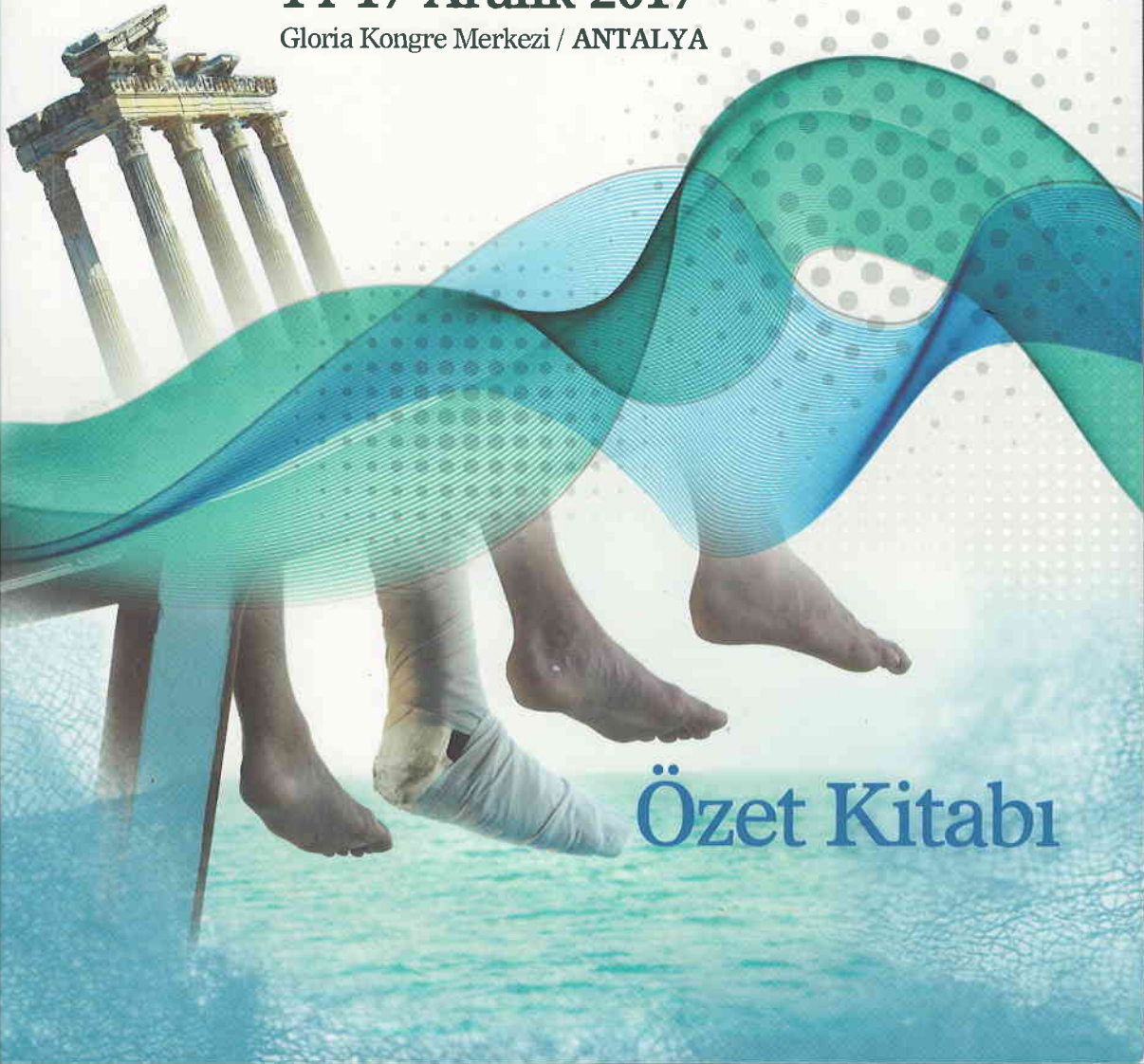

12. Ulusal Yara Kongresi

14-17 Aralık 2017

Gloria Kongre Merkezi / ANTALYA

Özet Kitabı

SB032

**KRONİK YARA OLGULARINDA KLORHEKSİDİN VE
SODYUM PENTABORAT PENTAHİDRAT PREPARATININ
TOPIKAL KULLANIMI**

Özdiñ Acarlı, Bengüsu Mirasođlu, Şamil Aktaş

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Sualtı Hekimliği ve Hiperbarik Tıp Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Kronik yaralar için sürekli, güvenilir, etkili yeni tedavi ajanları geliştirilmeye çalışılmaktadır. Klorheksidin el hijyeni, cerrahi öncesi cilt dezenfeksiyonu, dirençli mikroorganizmaların dekolonizasyonu gibi alanlarda kullanılmaktadır. Borun, bitki fizyolojisinde yeri 100 yıldır bilinmekle birlikte hayvan ve insanlarda etkisini araştıran az sayıda çalışma mevcuttur. Borun embriyogenezde, kemik gelişiminde, immün yanıtta, hormonal dengede, beyin ve psikolojik işlevlerde rol aldığı bildirilmiştir. Son yıllarda obezite tedavisinde, tekstil ürünlerinde antimikrobiyal olarak ve kanser tedavisinde ilaçların etkinliğini arttırmak için kullanılabilirliği araştırılmaktadır. Birkaç çalışmada da yara iyileşme hızını ve granülasyon dokusu oluşumunu arttırdığı gösterilmiştir. Bu çalışmada infekte görünümli kronik yaralarda klorheksidin ve sodyum pentaborat pentahidrat kombinasyonunu içeren preparatın yara iyileşmesindeki etkinliğini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Haziran-Temmuz 2017 tarihleri arasında polikliniğimize başvuran, son 1ay içerisinde uygun debridman, mantibiyoterapi tedavileri düzenlenerek ıslak pansumanla takip edilen, yara boyutunda değişiklik olmayan 6 hasta çalışmaya alındı. Preparat topikal yolla uygulanarak tedaviye yanıtı, klinik gidişat gözlemlendi. Tedaviye başlamadan önce kan ve yara kültür örnekleri alınıp yara boyutları fotoğraflandı. Uygun antibiyotik tedavileri ile 1ay boyunca haftalık olarak takip edildi. Her kontrolde yara fotoğrafları kaydedildi. Dördüncü haftanın sonunda kontrol kan incelemeleri ve yara kültürü örnekleri alındı.

Bulgular: Çalışmada 6 hasta (3erkek, 3kadın) takip edildi. Hastaların yaş ortalaması 58 idi. Üç hasta diyabetik ayak enfeksiyonu, bir hasta kronik venöz ülser, 2 hasta iyileşmeyen yara tanılarıyla takip edilmekteydi. Mevcut yaraları, 3 hastada 9ay, 2 hastada 6ay, 1 hastada 13 yıldır mevcuttu. Hastaların tedaviye başlamadan önce alınan doku kültürü örnekleri ve kan tetkik sonuçları Enfeksiyon Hastalıkları birimine danışılıp tedavileri düzenlendi. Hastaların başvuru anında ortalama yara boyutu 21cm2 saptandı. Takip sonunda bir hastada yara boyutunda büyüme, beş hastada yara boyutunda ortalama %31 küçülme saptandı. Hastalarda herhangi bir yan etki gözlemlenmedi ve hastalar tedaviye uyumunda zorluk yaşamadı.

Sonuç: Borun yara iyileşme sürecine etkileri ile ilgili çeşitli çalışmalar mevcuttur. 2000 yılında Bendorour insan fibroblastlarını kullanarak yaptığı in vitro araştırmada ekstraselüler matriksi aktive ederek yara iyileşmesini hızlandırdığını, 2002 yılında Nzietchueng ise yaptığı in vitro çalışmada, borun bu faydalı etkilerinin, fibroblastlarda bulunan elastaz, kollajenaz ve alkali fosfataz enzimlerinin doğrudan etkisine bağlı olduğunu ortaya koymuştur. Dzondogadet yaptığı çalışmada bor tedavisinin VEGF ve TGF-β ekspresyonlarını arttırdığını göstermiştir. TGF-β inflamasyon, anjiyogenezis, hücre proliferasyonu ve hücre dışı matriks üretimi dahil yara iyileştirme sürecinin neredeyse her aşamasına aracılık eden hayati bir

büyüme faktörüdür. Çalışmamızda gözlemlediğimiz epitelizasyon, granülasyonda artış ile akıntıda azalmanın fibroblastlar ve çeşitli sitokinlerin etkisine bağlı gerçekleşmiş olması mümkündür. Bu tedavi cerrahi debridman veya sistemik antibiyotik kullanımı gerekliliğini ortadan kaldırmamakla birlikte 2 hastada tedavi sonrası alınan kültür örneklerinde üreme saptanmamıştır. Olguların karakteristiğindeki farklılıklar, örneklem sayısının azlığı, kontrol grubunun olmaması nedeniyle, uygulanan tedavinin kronik yaraların tedavisindeki etkinliğini değerlendirmek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.